

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s Mothu Ram-Prem Chand
(Narula, J.)

ਬਿਜ਼ ਲਾਈ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਈ ਨੰ. 2) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਪੰਨਾ 50 'ਤੇ 2 ਅਗਸਤ, 1946 (ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਨੰਬਰ 5) ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਰੀ! ਦਾਤੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ ਲਾਈ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਪੀ. 2, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜ਼ਨ ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.ਜੇ.

ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਈ-ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਿਸਰਜ ਮੋਨੂ ਰਾਮ-ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1964 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 48

12 ਜੁਲਾਈ 1967

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਐੱਸ. 25-ਏ ਅਤੇ 28- ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ — “ਕਿੱਥੋਂ— ਦਾ ਅਰਥ — ਮੁਲਾਂਕਣ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵਡੇ ਪਰਿਵਾਰ— 1934-55 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ f 30 ਸਤੰਬਰ, 1954-H.Ut.F. ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। 31 ਮਾਰਚ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਐਸ. 25-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, 13 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ- 1954-55 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 28 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਆਰਡਰ, S. 25-A ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਵਰੀ, 29, 1960 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ- ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਰੀਡਿੰਗ, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:-

" (0) ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ " ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੋਵੇ

Ihisi ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ; ਅਤੇ

(11) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ALn H.U. F. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇਸ ਦੇ ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੱਡ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ HUF ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ HUF ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਭੰਗ. ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐੱਚ .ਯੂ .ਐੱਫ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ . [ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ] ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨ ਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀ ਵੱਡ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਭਾਗ. ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 25-ਏ(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। e ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 25-ਏ(ਐਲ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 25-ਏ(ਐਲ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੱਕ, ਧਾਰਾ 25- ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। A(1) ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲੰਬਿਤ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਮਿਤੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28(1)(e), ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 25-A(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਸੀ: ਓਮੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਈ ਵਾਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ "ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ "ਜੇ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ" ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਹ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਏ(3) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦਾ 1) ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਏ(3) ਵਿੱਚ "ਜਿੱਥੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਜਦ ਤੱਕ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਏ ਦੇ ਤਿੰਨ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ "ਕਿੱਥੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਜਿੱਥੇ" ਸ਼ਬਦ "ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਏ ਦੇ ਤਿੰਨ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਿੱਥੇ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ" ਹੈ ਅਤੇ "ਜਦ ਤੱਕ" ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 9 ਮਾਰਚ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਧਾਰਾ 28 (1) (ਸੀ) ਦੇ

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s Mothu Ram-Prem Chand
(Narula, J.)

ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਆਮਦਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 28 ਨਵੰਬਰ, > 1958, ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 25-ਏ(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੌਰਾਨ 31 ਮਾਰਚ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਐਚਯੂਐਫ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 29 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ 1 ਜੂਨ, 1963 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਪੀਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਸੀ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ 'ਸੀ') ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ (1922 ਦੇ XI) ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ :-

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 28 (ਐਲ) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ 13 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 31 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1956।

ਜੇ ਐਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕੇ ਐਲ, ਅਤੇ ਐਮਆਰ ਦੇ ਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਇੱਕ ਡੀਵੇਕਟ।

ਡੀ. ਐਨ. ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਲਈ ਏ ਵਾਈ, ਅਤੇ ਬੀ ਐਸ ਜੀ ਉਪਟਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.- ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ 'ਸੀ') (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1962 ਦਾ 11), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਮੇਸਰਸ ਮੋਥੂ ਰਾਮ-ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ (ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਇੱਕ ਸਹੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ:

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, 13 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 28 ਆਈ (ਐਲ) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 31 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। 1956”।

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਦੇ ਤਹਿਤ 1954-55 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 30 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। 29 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ HUF ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਮਦਨ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31 ਮਾਰਚ, 1956 ਨੂੰ, HUF ਵਿਘਨ ਪਿਆ। ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਡੀਡ, ਮਿਤੀ 1 ਦਸੰਬਰ, 1956, ਨੂੰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ HUF ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1957-58 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਐਚਯੂਐਫ ਦੇ ਵਿਘਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 13 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ

ਗਈ। ਮਾਰਚ, 31, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ 1 ਦਸੰਬਰ 1956 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਡੀਡ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵੰਡ ਡੀਡ ਸੀ। 2,000, ਅਤੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ HUF ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, HUF ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 22. 1957, ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ। ਪਰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ HUF ਦੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 29 ਸਤੰਬਰ, 1958 (ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ') ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1 ਅਕਤੂਬਰ 1958 ਨੂੰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਆਫਿਸ[^] ਨੇ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਛੁਪਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। 26 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ (13 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ 60,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 11 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 30/31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ HUF ਦੇ ਵਿਘਨ ਬਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ 29 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ (ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ'), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ -
31 ਮਾਰਚ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਠੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਵਾਲੇ HUF ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ HUF ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੁਕਮ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਮਾਰਚ (ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅੰਤਿਕਾ 'ਸੀ) ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਪਰੂਥੀ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਚਯੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ 31 ਮਾਰਚ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 () ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ "

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 1 ਜੂਨ 1963 (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਲਈ ਅਨੁਬੰਧ ਡੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ: -

» ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ £
ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ. ਉਸਨੇ certam^{iso} 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ

ਵੱਖਰਾ। ਇੱਥੇ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੁਰਮਾਨਾ 13 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਥਾਤ, 29 ਜਨਵਰੀ, 1960

ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ , ਧਾਰਾ 25-ਏ (ਐਲ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 25-ਏ(3) ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਸਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 25-A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ।"

ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1)(c) ਤਹਿਤ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"28. (1) ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ-

(a) * * * * *

(b) * * * * *

(c) ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ,

ਉਹ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ-

* * * * *
* * * * *
—
—

. ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-

(a) * * * * *

(b) * * * * *

	(c) *	*	*	*	*
	(d) *	*	*	*	*
(2)	*	*	*	*	*
(3)	ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ				
	ਹੋਣ ਦਾ	ਸੁਣਿਆ।			
(4)	*	*	*	*	*
(5)	*	*	*	*	*
(6)	*	*	*	*	*

ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ।

- (i) "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹੋਣ; ਅਤੇ
- (ii) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਯੋਗ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਵਿਅਕਤੀ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (9) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ HUF ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇਸ ਦੇ ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ HUF ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ HUF ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ HUF [ਧਾਰਾ 25A ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ] ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਏ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

“25 ਏ. (1) ਜਿੱਥੇ, ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਆਮਦਨ- ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ

ਉੱਥੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

- (2) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿੱਤਾ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜਾਂ ਇਹ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਸੰਯੁਕਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ; ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, jointly ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ joint ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ।

- (3) ਜਿੱਥੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ,

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s Mothu Ram-Prem Chand
(Narula, J.)

ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਭਾਗ. ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ - ਧਾਰਾ 25A ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25A ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 25A ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੱਕ, ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੀ.ਐਡ.ਓ. , ਬਨਾਮ ਸਨੀਚਰ ਸਾਹ ਭੀਮ ਸਾਹ (1) ਵਿੱਚ , ਇਹ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.) ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ 25A ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 25A ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 18 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25 ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਹਨ। 13 ਫਰਵਰੀ 1946 ਤੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਇਸ ਲਈ ਪਟਨਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 25 ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਹੈ

(1) (1955) 27 ITR 307=A'.IR 1955 ਪਟਨਾ 103.

ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਨਾ ਹੀ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਸੀ.ਜੇ., ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਅੰਸਾਰੀ, ਜੇ.), *ਮਹਾਂਕਾਲੀ ਸੁਬਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (2) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ*), ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ 29 ਜਨਵਰੀ, 1947 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਏ (1) ਅਧੀਨ 26 ਫਰਵਰੀ, 1946 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 5 ਅਪ੍ਰੈਲ 1943 ਤੋਂ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ *ਮਹਾਂਕਾਲੀ ਸੁਬਾਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਿਆ : -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 28, ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ

ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਧਾਰਾ (ਏ), (ਬੀ), ਜਾਂ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਵਿਅਕਤੀ' ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਵਿਅਕਤੀ" ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ *ਮਰੇਡੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੈੱਡੀ* ਬਨਾਮ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਤੇਨਾਲੀ* (3) ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, (ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਮ.ਏ. ਅੰਸਾਰੀ, ਜੇ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ) ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 25 ਏ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 25 ਏ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੰਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਸੈਕਸ਼ਨ 44 ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ " ਚੈਪਟਰ IV ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਸ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ-

(2) (1957) 31 ITR 81 67— AIR 1957 ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 113.

(3) (1957) 31 ITR 678=A ' .I.L.R. 1957 ਅਤੇ. ਪ੍ਰਦ. 368

ਮੁਲਾਂਕਣ", ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 25A ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 44 ਉਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 25 ਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਾਕੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। *ਮਰੇਦੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੈੱਡੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੀ.ਏ. ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਬਨਾਮ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕੋਟਾਯਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵਿਘਨ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 28(1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਏ(1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 25 ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਧਾਰਾ 25 ਏ(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਐਚ.ਯੂ.ਐਫ. ਦੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 31 ਮਾਰਚ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਮਿਤੀ 29 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 25 ਏ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1956 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 13 ਮਾਰਚ, 1957 ਤੱਕ, ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ HUF ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s Mothu Ram-Prem Chand
(Narula, J.)

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ "31 ਮਾਰਚ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ" HUF ਦੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ "ਜਿੱਥੋ" ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ HUF ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਘਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। -ਐਕਟ ਦੇ ਏ(3) ਸ਼ਬਦ "ਕਿੱਥੋ" ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਜਦ ਤੱਕ" ਸ਼ਬਦ। "ਕਿੱਥੋ" ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

(4) (1961) 41 I.L.T.R 425=AIR: 1961 SC: 609:

ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3)। ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਬਿੰਦੂ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ - ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ i ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਆਦਿ ਲਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ HUF ਦੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਾ ਬਣਾਓ ਕਿ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਕਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੈਨਡੈਸੀ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਸਲਈ, ਠੀਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 29 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਪਗਨ ਐਡ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਲਕੁਲ ਇਹ ਸਵਾਲ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਸਏ ਰਾਜੂ ਚੇਤਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ 4 ਸਤੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ। 18 ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 83,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਦੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 31 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ. ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਏ (3) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਰਾਜਗੋਪਾਲਨ ਅਤੇ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਯੰਗਰ, ਜੇਜੇ) ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

* 'ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ' ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਰਫ 31 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਸੀ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ
ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ
25(ਏ) (3) ਦੀ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।';

ਧਾਰਾ 25(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਧਾਰਾ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ "ਕਿੱਥੋ" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਜਿੱਥੋ" ਨੂੰ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ" ਸਮਝਣਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਏ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਪਾ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਇਲਾਵਾ

- (5) (1956) 29 LT.t ^4i=A;LR. 1956 ਪਾਗਲ. 396.

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s Mothu Ram-Prem Chand
(Narula, J.)

'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਸਵਾਮੀਨਾਥਨ ਚੇਤਿਆਰ (6), ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।'

S.A. Raju Chettiar ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਕਿੱਥੋ" ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਨਾ ਸਿਰਫ "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ", ਬਲਕਿ "ਜੋ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਚਿਰ" ਵੀ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਹ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 25A(3) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਏ (3) ਵਿੱਚ "ਜਿੱਥੋ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਜਦ ਤੱਕ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25A ਦੇ ਤਿੰਨ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ "ਕਿੱਥੋ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਜਿੱਥੋ" ਸ਼ਬਦ "ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 25 ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 25A ਦੇ ਤਿੰਨ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਿੱਥੋ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਜਦ ਤੱਕ"।

ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਗੋਵਰਦਨ ਹੱਥੀ ਭਾਈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ , ਮੱਤਨਚੇਰੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ , ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ 'ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਚੀਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ, 34 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਵੰਡ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(6) ਏਆਈਆਰ 1948 ਸੇਫ. 164.

(7) (1962) 46 ਏਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 430.

ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਕੋਚੀਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਚੀਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਏ (3) ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਮਨ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂਪੀ (8) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਗਲੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਸ਼ਿਕ ਵੰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 25 ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਮੁੱਖਨਾ ਸੋਮਰਾਜੂ ਅਤੇ ਵੀਰਾਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (9) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖਨਾ ਸੋਮਰਾਜੂ ਅਤੇ ਵੀਰਾਰਾਜੂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 25 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਏ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਧੀਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਗੁਡਾਨਾ ਬਨਾਮ ਏ. ਬਿਮੱਈਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (10) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਸ.ਏ. ਰਾਜੂ ਚੇਤਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇ।

ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਖਿਰਕਾਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 25A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ HUF ਦੇ ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ

(8) (1966) 59 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 135.

(9) (1964) 51 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 131.

(10) (1965) 55 T.T.R. 666.

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਐਸ. ਏ ਰਾਜੂ ਚੇਤਿਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰੁਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ ਜੇ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 32 ਆਫ 1963

13 ਜੁਲਾਈ 1967 ਈ

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਚਾ XXV) -S. 9(1)-"ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ"- ਪਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਰਿਹਾ-ਕੀ 'ਵਾਜਬ' ਬਹਾਨਾ ਹੈ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਹਟਣਾ-ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਇਕੱਠੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ—ਵਿਵਾਹਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ — ਕੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ —ਧਾਰਾ 10 —ਅਪੀਲ ਅਪੀਲ—ਸਬੂਤ ਦਾ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ—ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ—ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ—ਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ" ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ